

DIMARTS 21 D'ABRIL DE 2015

La Mañana

Telèfon: 973 001 140

DIPÒSIT LEGAL: L-22/1971 | CONTROL DIFUSIÓ: OJD

La Picota

Joan Miquel Simó

Alcalde d'Arbeca

El municipi inicia les visites guiades a la col·lecció privada de la Guerra Civil que va adquirir i que es compon de 3.000 peces. La intenció és oferir dues visites guiades al mes.

Jordi Latorre

Alcalde de Torrefarrera

Les instal·lacions de la Federació Catalana tornaran a acollir la Jornada de Futbol Femení, que preten promoció i potenciar aquest esport entre les noies.

Dolores de Cospedal

Sec. gral. del PP

Diu que va deixar de ser militant del PP després de l'afer de les targetes black i que les seves "activitats personals" no poden desvirtuar la seva tasca de vicepresident del Govern.

el Petardo

Saben aquell que diu?... Van pel carrer Major de Lleida dos periodistes i un polític, hi ha una moneda al terra, qui la veu? Qui l'agafa?... Efectivament, el polític! que a més és advocat i economista... La moneda era només d'1 cèntim, però va servir d'excusa perquè pagués el cafè als dos plumilles. Per a més sort, apareix un segon polític, ja entaulats, i qui paga?... Efectivament, el segon dels polítics...

DE CUA D'ULL

Rosa Peroy @RPeroy

JORDI VILLACAMPA | Actor i director de televisió i teatre

"Els nens són sovint espectadors però mai autors. Ho hem volgut canviar"

El Jordi Villacampa (Lleida, 1963) és conegut pel programa de televisió Club Banyetes, de Lleida TV. És membre fundador de la companyia lleidatana La Comunicativa C.T.O. on practica el teatre social. Ens presenta el seu darrer projecte La nena que volia ser la lluna, un conte improvisat per 96 nens i nenes.

En què consisteix 'La nena que volia ser la lluna'?

És el títol del llibre que vam improvisar fa tres anys. Sóc professor de teatre i, aprofitant que aquell curs tenia molts grups d'edats diferents, vaig proposar als alumnes que escrivissin en una llibreta en blanc una frase o un dibuix. No sabem res més. Només el títol. De quins centres eren i quines edats tenien els nens?

Eren 96 alumnes de teatre d'entre 4 i 13 anys, de l'aula Municipal de Teatre de Lleida, Pràctiques I, Pràctiques II i IES Gili i Gaya. Aquesta franja d'edat tan diversa va fer molt ric el resultat. L'univers interior d'un nen de P4 no és el mateix d'un de 2n d'ESO!

I va donar lloc a aquest llibre.

Sí. Hem intentat que reflecteixi la veu dels nens i joves, que molt sovint, per la seua condició, no és escoltada. Un cop acabat el llibre, sorprèn el resultat.

Els nens són sovint espectadors i mai autors. Era el que volíem canviar. Aquesta és una de les filosofies del teatre social: buscar la interactivitat i la participació. En aquest cas, vam escriure un guió teatral mentre fèiem teatre. I avui el tenim en forma de conte.

No hi havia cap guió prefigurat.

Cap. Això és el més sorprenent. A partir del títol, i sense condicionar en absolut el nen -a vegades em costava, com adult, no fer-ho- el text aborda temes tan transcendents com els somnis, el càncer, l'amistat, la malaltia, la mort, els desitjos, des del prisma d'un nen o nena.

Quin recorregut tindrà el llibre?

Ara està editat i a les llibreries. Espero que ultrapassi les fronteres lleidatanes.

A més, fem una adaptació teatral del conte. El 4 de maig fem una presentació, potser més destinada al públic adult, a la Seu Vella, en el marc del cicle La Lluna al Claustre. Llegirem fragments del conte per part dels autors, dels més grans. Serà horari nocturn (somriu).

Els beneficis del conte aniran a AFANOC.

Sí. Tots els drets d'autor seran per aquesta Associació de nens amb càncer. A la Seu Vella es va fer la jornada 'Posa't la gorra'... ells encara no ho sabien.

El text aborda els grans temes de la vida des de l'òptica d'un nen, sense cap tipus de condicionant

ARA QUE HI PENSO!

Paquita Sanvicén

@paquitasanvicen

Lleida, ciutat educadora i social

El fet que s'obrin dos nous centres municipals de reforç educatiu, a la Bordeta i a Balàfia és molt important. L'educació és la columna vertebral de la persona des del 0 anys. Tots els nens i nenes són intel·ligents, creatius, amb projectes i somnis de vida interessants que han de poder realitzar, si volen, es diguin com es diguin, visquin on visquin, tant si tenen com no cobertura familiar i recursos. Els que no en tenen, per les raons que sigui, necessiten especialment no ser estigmatitzats com "els pobres" o "pobrets", que encara és pitjor. La manca o in-

És fonamental que tots els infants no perdin el tren de les oportunitats

suficiència de recursos no implica ser menys capaç ni tenir menys habilitats. Comporta, això sí, partir d'una situació desigual. Com a infants i adolescents que són, tots, sense distincions ni diferències, formen part del futur de la ciutat que han d'ajudar a construir. Que puguin no perdre el tren de les oportunitats és fonamental. L'esclatxa educativa, la pitjor de totes, pot intentar reparar-se des de la proximitat. És el que fa l'Ajuntament. Estic orgullosa de viure en aquesta ciutat i, sobretot, del govern municipal que prioritza les polítiques socials i hi actua decidit. Fets i no paraules. És el que compta.

La Mañana

Estigues actualitzat les 24 hores del dia

Sequeix-nos a:

www.lamanyana.cat

